

РАН БОСИЛЕК СЕДНАЛ ЗАЮ ДА ПЛАЧЕ

chitanka.info

Седнал Заю да плаче край Скокова поляна:

— Пусто тегло заешко! Къде, клетник, да ида? Милост нямат към мене нито чужди, ни свои. Какво мога да сторя с това сърце плашливо. Шумка шумне, то трепне. Доде река: „Спри, сърце!“ — крака рипнат, па хукнат, ден и нощ се не спират! Тежък живот живея! По-добре е да ида в дола да се удавя!

Чул го Щурчо, рекъл му:

— Зайо, глупав не ставай! Поучи се от мене! И аз тежко живея през летните пекове, през зимните студове, но пак свиря и пея.

Свирнал Щурчо на шега. Хуква Заю подплашен. Чак в дола се запрял. Към водата приближил, па си рекъл запъхтян:

— Не! Така се не живея! И от свирня се боя! Нека Щурчо да си пей! Няма живот за мене! Сбогом, гори и поля! Сбогом, репи червени!

Той се спуснал към брега.

Но изведнъж — цоп, цап, цоп! — цамбурнали в реката кресливите жабури.

Спрял се Заю и рекъл:

— Я ги гледай тез жаби! По-страхливи от мене! Но безгрижно живеят. Аз ли само пощурях да се давя без време!

И скок-подскок, скок-подскок — пак се върнал при Щурча. А Щурчо го запитал:

— Абе, Зайо, де беше? Защо така избяга?

— Свирнята ме уплаши. И си рекох: „Решено!“ С това сърце плашливо не се живея повече! Завтекох се към брега. Но жабите изплаших. Абе, Щурчо, те били по-страхливи от мене! Пък безгрижно живеят. Е, луд ли съм тогава да се давя без време!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.